ΕΤΟΣ 29ον Ρέθυμνον Τετάρτη 16 Ἀπριλίου 1941 Ἀριθ. φυλ. 3000

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Β. ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΙΣ Ἀριθ. Τηλ. 37 Διευθυντής: ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤ. ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΙΣ ΕΤΟΣ 29

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΙΣΤΙΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΕΡΑ**

Ὁ πόλεμος δὲν εἶναι πεζήτητος μεταξὺ τῶν λαῶν, ν ἔχει δημοτικότητα. Ἀλλ' ιε καὶ φοβίζει ποτὲ ὁ πὸμος τούς γενναίους λαούς. ούς γιγαντώνει, τοὺς ἐξολίζει ψυχικῶς, τοὺς ἀνεβὰ ι στό προσκήνιο τῆς Ἱστοας, ἀλλά καὶ στὴν συνείδην τοῦ παγκοσμίου κοινοῦ. Ὅλη ἡ ἀνθρωπότης γίνεται ατεῖα ἑνός ἀπέραντου θερου ποῦ ζῆ τὸ δρᾶμα τοῦ λέμου καὶ χειροκροτεῖ, λά μόνον τοὺς ἥρωας, ι οὐχὶ τούς ὁποιουσδήποτε πρωταγωνιστάς.

Εἰς τόν πόλεμον, ὅπως ι εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας, ναι καλύτερον ἐφόδιον τοῦ γωνιστοῦ, εἶναι καλύτερον φόδιον τοῦ ἀγωνιστοῦ, εἶ ι τὸ δυνατότερον ὅπλον ου νὰ ἔχῃ ἁπλοῦς, τιμίους αί καθαρούς σκοπούς. Νὰ νωρίζῃ καλῶς καί ὁ ἁπλοῦς τρατιώτης καὶ ὁ τελευταῖος ολίτης γιατί πολεμᾶ ἡ Πα ρίς του, ποῖος εἶναι ὁ σκοὸς τοῦ πολέμου. Καὶ νά ἔη ἀπόλυτον πίστιν εἰς τόν κοπόν. Εἰς τὸν δικὸν μας όλεμον «ἀλήθεια εἰ αὐτὸ η α» σκοπὸς τοῦ πολέμου ἐν εἶναι μόνον φανερός καί ασίγνωστος. Φωνάζει, καεὶ εἶναι ἀληθινὸν προσκλη ήριον, προσκλητήριον ὅς λους τοὺς ἕλληνας, ἀ μα ὺ καὶ πρὸς τούς ἀ ους. Καί πιστεύομεν ὅλοι ἰς αὐτὸν μέ ὅλην τήν ψυὴν μας. Ἐλευθερία ἢ Θάατος ἦτο τὸ σύνθημα τῶν ρογόνων μας. Ἐλευθερία δὲ καλεῖται ὁ σκοπός μας αὶ ἡ πίστις μας καί εἶναι ὑψηλότερα ἀπὸ ἄμυνα βωμῶν καὶ ἑστιῶν καὶ τιμῆς καὶ Πατρίδος, εἶναι ἑωθινόν μβατήριον τῆς ἀνωτέρας ἐξορμήσεως.

Ἀφοῦ τοιοῦτος εἶναι ὁ δικός μας πόλεμος, ἀφοῦ προασπίζομεν τὴν τιμὴν τοῦ Ἕλληνος, ἀλλὰ καὶ τὴν τιμήν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ εἶναι ἀπάντησις εἰς ἀνηκούστους βαρβάρους καὶ ἀτίμους προκλήσεις, ἀφοῦ εἶναι ἀνάγκη μαζὶ καὶ πίστις πῶς μπορεῖ ποτὲ νὰ τελειώσῃ χωρὶς τὴν Νίκην ἢ τὴν δόξαν τοὐλάχιστον;

Διὰ ποῖον [illegible] οἱ ἐκτὸς τῶν συνόρων τὸν πόλεμον τῶν νεύρων; Ἢ ποῖον ἠπείλουν μὲ πόλεμον ὅπλων τάχα τρομερῶν διότι ἦσαν καμωμένα μὲ σκληρότερον ἢ παχύτερον μέταλλον; Ἐζήτουν νὰ προκαλέσουν φόβον; Ἀλλὰ αὐτὸς μας εἶναι τελείως ἄγνωστος. Οὔτε ὁ σπόρος του δὲν εὑρέθη καὶ δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς ὅλην τὴν χώραν μας. Ἐζήτουν νὰ μᾶς διαιρέσουν, νὰ μᾶς κλονίσουν; Ἡ ἀπόπειρα ἐὰν ἐγένετο θὰ ἦτο μωρά. Θὰ ἔσπαζε ἐπάνω εἰς τὸ χαλύβδινο τεῖχος τῆς Ἐθνικῆς μας ἑνότητος τῆς περισσότερον ἀπολύτου μέσα εἰς τὴν Ἱστορίαν μας ὅλην.

Μὰ ἂν ἀτελείωτοι φάλαγγες.......ἂν........οἱ ἀτέλειωτοι φάλαγγες εἶναι σκιαὶ ποῦ δὲν τὰς βλέπουν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ ἄλλοι λαοί, ἡττοπαθεῖς, φοβισμένοι. Τὸ ὅτι ὅλοι οἱ μεγάλοι στρατοὶ ἐξεκίνησαν διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν πανένδοξον ἀλλὰ μικράν μας πατρίδα δὲν μᾶς τρομάζει. Ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1940, ἡ Ἑλλὰς ποῦ ἐξεπήδησε ἀπό τους θριάμβους τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν, δὲν εἶναι κάρφος εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Ἂν ὅλα τὰ μάτια στρέφωνται κατ' ἐπάνω μας καὶ πάλιν ὁ ἁπλοῦς, ὁ ἀγνός, ὁ κατακάθαρος σκοπὸς μας καὶ ἡ πίστις μας «τὰ ἀήττητα ὅπλα μας» μᾶς ὥπλισαν καὶ διὰ τὸν σκληρότερον τοῦτον ἀγῶνα. Ὅλοι μας εἴμεθα σύμφωνοι, παραφωνία δὲν ἀκούεται, οὔτε ψίθυρος κἄν: θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ ἡ Νίκη θὰ στεφανώσῃ καὶ πάλιν τὰ ὅπλα μας. Ἂν εἰς ἕνα νεῦμα μιᾶς νυκτὸς τοῦ Ὀκτωβρίου 1940 ἐγίναμεν ὅλοι μας ἐμπόλεμοι, εἰς ἕνα νεῦμα μιᾶς ἄλλης νυκτὸς τῆς 6 Ἀπριλίου 1941 ἐγίναμεν καὶ ἰσαθάνατοι. Θὰ πολεμήσωμεν ὅσον ὑπάρχομεν, ὅσον ἀναπνέομεν καὶ ἂν πρόκειται νὰ μᾶς κόψωσι καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐξαλείψωσι τὴν ἔνδοξην φυλὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν πολυύμνητην χώραν μας. Θὰ τὸ ἄξιζε καὶ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ στιγμή. Ἂς ὑποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι χανόμεθα. Ὑπόθεσις βεβαίως ἀστήρικτος τελείως· ἀλλὰ ἂς τὴν κάμωμεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἀπόφασίν μας.... *Καὶ* ἂν ὅλοι χαθῶμεν θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλὰς ὡς ἰδέα, ὡς ἀλήθεια, ὡς σύμβολον. Καὶ κάποτε θὰ ξανάρθουν οἱ καιροί ποῦ ἡ Ἐλευθερία θὰ ξαναγίνῃ Σημαία λάβαρον. Τότε ἡ χώρα αὐτὴ θὰ γίνῃ καὶ πάλιν προσκύνημα, θὰ γίνῃ ὁλόκληρος Ναός ἀπέραντος θὰ γίνουν ἐδῶ οἱ Ἅγιοι Τόποι τῆς Ἐλευθερίας καὶ Τιμῆς. Ἐδῶ εἰς τούς ἱερούς βράχους καὶ εἰς τὰ εὐγενικὰ [illegible], θὰ ἔρχωνται νὰ προσκυνοῦν ἀπὸ ὅλην τὴν γῆν, θὰ παίρνουν μαζύ τους ὀλίγον χῶμα......Ἀπὸ ἐδῶ ἐδανείσθησαν τό Φῶς τοῦ πνεύματος ἐδῶ καὶ εἴκοσι πέντε αἰῶνας ὅλοι οἱ λαοί. Ἂς πάρουν ἀπὸ ἐδῶ καὶ πάλιν ἕνα γλυκύτερον φῶς, τὸ φῶς ὅμως τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Θυσίας...

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἦτο ὑπόθεσις καὶ ὑπόθεσις τελείως ἀπίθανος, τελείως ἀπίστευτος. Αἱ ἀτέλειωται ὀρδαὶ ποῦ κατώρθωσαν νὰ περάσουν ἀπό ξένα σύνορα καὶ νὰ πλευροκοπήσουν τὸν στρατόν μας δὲν μᾶς φοβίζουν. Μὲ ὀρδὰς ἀτελειώτους ἐπάλαισαν ὁ Λεωνίδας, ὁ Μιλτιάδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Ἀνδροῦτσος, ὁ Δασκαλογιάννης, ὁ Κανάρης ὁ.....ὁ.....καὶ ἐθριάμβευσαν. Καὶ ὀρδὰς ἀτελειώτους ἐπάλαισαν καὶ παλαίουν τὰ Ἑλληνόπουλα εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας, εἰς τὰ Στενὰ τοῦ Στρυμῶνος καὶ Ροῦπελ ἀλλὰ ἐπαρουσίασαν θριάμβους καὶ ἔτσι δικαιολογοῦσι τὰς μεγαλυτέρας καὶ βασιμωτέρας ἐλπίδας.

Δικαιολογοῦν ὄχι μόνον ἀπόφασιν διὰ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ πίστιν εἰς τὴν τελειωτικὴν Νίκην. Οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει ἡ ἐκ μέρους μας ἐγκατάλειψις τῆς Θεσσαλονίκης μας. Ἡ ἐγκατάλειψις εἶναι προσωρινὴ διὰ λόγους στρατηγικοὺς καὶ πάντες νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Νίκη ἀνατέλλει καθαρὰ εἰς τὸν ὁρίζοντα. Τὸ μέτωπον τῆς Ἐλευθερίας θὰ εἰσέλθῃ ταχέως εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ θριάμβου. Θὰ νικήσωμεν!! εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας, εἶναι ἐλπὶς καὶ προσδοκία τῶν ἀνθρώπων.

Ναὶ θὰ νικήσωμεν διότι οἱ εἰσβολεῖς εἰς τὰ ἐδάφη μας (τὰ ἐδάφη μας τὰ ὁποῖα ἀπεκτήσαμεν μὲ θυσίας) καὶ οἱ ἀπειλοῦντες τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ἐχαλύβδωσαν τὰ στήθη μας.

Ναὶ θὰ νικήσωμεν διότι ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν μὲ ποταμοὺς αἵματος καὶ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὴν διατηρήσωμεν ἔστω καὶ ἂν ἀπαιτηθοῦν ὁλοκαυτώματα ὡς τοῦ Μεσολογγίου ἢ τοῦ Ἀρκαδίου ἔστω καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ θυσιασθῶμεν πάντες, ἔστω καὶ ἂν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ Φλωρίνης μέχρι Γαύδου μετατραπῇ εἰς ἕνα ἡφαίστειον.

Ναὶ θὰ νικήσωμεν διότι εἶναι ἀπόφασις εἶναι Πίστις.

ΙΩΑΝ. ΛΕΡΑΣ

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΜΑΣ

Διὰ νὰ μὴ στερηθῶσι τῆς ἀναγκαιούσης ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀπόρων τὸ Κράτος προέβη εἰς ἀπόφασιν τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν ἰατρῶν τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ θέλουν συνδράμῃ τοῦτο εἰς τὸ σπουδαῖον καὶ ὑψίστης σημασίας ἔργον τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Νομάρχης μας κ. Παπαθανασίου προέβη εἰς τὴν σύμπτυξιν ὁμάδων ὁμόρων Κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξυπηρετοῦνται ὡς κατωτέρω.

Καταστάσεις Ἐμφαίνουσαι τὰς Ἕδρας καὶ Κοινότητας τῶν Πολιτικῶς ἐπιστρατευθέντων Ἰατρῶν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

Κ. Κουνάλης
Ἀνώγεια Μετόχ. Καμαριώτη Κλεψίμια Βενί Ζωνιανά Λειβάδια Καμαριώτης

Ν. Κυδωνάκης
Πέραμα Πρίνος Ἔρφοι Σκουλούφια Ἀναχωρδεμένοχα Πρινὲς Μαργαρίτες Ἀλφὰ Ἀγγελιανὰ Ὀρθὲς Μελισσουργάκι Πασσαλίτες Χουμέρι Μελιδόνι Ρουμελί Ἀχλαδές Πάνορμον Σκεπαστὴ Ἀγυιά.

Ν. Τρουλλινός
Νεὺς Ἀμάρι Βολιῶνες Πατσὸ Παντάνασσα Ἀποστόλοι Θρόνος Καλογέρου Βισταγὴ Πλατάνια Μέρωνας Γερακάρι Βρύσες Ἄνω Μέρος Πετροχώρι Μοναστηράκι

Δ. Προκοπάκης
Σπήλι Κρύα Βρύση Ὀρνὲ Ἀκούμια Δουμαεργιὸ Ἄρδακτος Δρύμισκο, Κεραμὲ Μουρνὲ Μυξόρρουμα Λαμπινὴ Καρίνες

Ν. Μιστράκης
Ἁγ. Ἰωάννης Ροδάκινο Σελλιὰ Μύρθιος Μαριοῦ Λευκόγεια Ἀσώματος Κοξαρέ Ἁγ. Βασίλειος Ἀγκουσελιανά

Ι. Βιγδενάκης
Ἐπισκοπὴ Μυριοκέφαλα Ἀρελίδι Ἀργυρούπολις Μοῦνδρος Ροῦστικα Ζουρίδι Ἁγ. Κωνσταντῖνος Κάτω Πόρος Ἀρχοντικὴ Κούφη Σαϊτοῦρες Μαλλάκια Ἄνω Βαρσαμόνερο Κάτω *Βαρσαμόνερο* Φρατζεσκιανὰ Καλονύχτι Γωνιά

Μ. Εὐκλείδης
Ρέθυμνον Πρινὲς Γεράνι Ἀτσιπόπουλο Ἀρμένοι Κάστελλος Κοῦμοι Καρρέ Γουλεδιανὰ Σελλί Ρουσσοσπίτι Χρωμοναστήρι Πρασσὲς Μαρουλᾶς Ἄδελε Πηγὴ Μέση *Παγκαλοχώρι* Κυριάννα Ἀμνάτος Χάρκια

Μ. Τσιμπισκάκης
Γαράζο Σεῖσες Ἀλόειδες Ἀείμονας Ἀσυρῶτοι Θεοδώρα Ἁγ. Ἰωάννης Ἐπισκοπὴ Δαμαβόλου Ἁγ. Μάμας Χῶνος Ἀξὸς Κάλυβος

Γ. Σταυρουλάκης
Βυζάρι Φουρφουρὰ Ἁγ. Ἰωάννης Κουρούτες Νίθαυρις Ἀποδούλου Πλατάνια Λοχριὰ Ἁγ. Παρασκευὴ Ἁγ. Γαλήνη Μέλαμπες Σαχτούρια

Γ. Σαουνάτσος
Πόλις Ρεθύμνης

Εὐαγ. Παπάζογλου Μαῖα
Ρέθυμνον

Ἡ ἰατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ περίθαλψις θὰ παρέχηται δωρεὰν εἰς τοὺς ἀπόρους κατοίκους καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων ἀπόρων.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

Ἀπόφασις Ἀγορανομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀμνοὶ καὶ ἐρίφια γάλακτος ἡ ὀκᾶ Δρ. .62.00

Αἱ τιμαὶ τῶν κρεάτων τῶν λοιπῶν εἰδῶν παραμένουν αἱ αὐταί.

Μπαρμπούνια καὶ λιθρίνια μέχρι 60 δραμίων βάρους δρ. 52 Φαγκριὰ καὶ συναγρίδες ἄνω τῶν 100 δραμίων δρ 70, Φαγκριὰ καὶ συναγρίδες κάτω τῶν 100 δραμίων δρ 48. Σφυρίδες ἄνω τῶν 100 δραμίων δρ 56, Καλαμόβουνα 48, Μαρίδα χονδρὴ 40· Μαρίδα ψιλὴ 30, Βακαλάοι ἄνω τῶν 50 δραμίων 48. Βακαλάοι κάτω τῶν 50 δραμίων 44. Ροφοὶ ἄνω τῶν 100 δραμίων 54, Καλαμάρια μικρὰ καὶ μεγάλα 48 Κέφαλοι κάτω τῶν 50 δραμίων 34· Κέφαλοι ἄνω τῶν 50 δραμίων 40 Σουπιές 38 Ὀκταπόδια μεγάλα ἄνω τῶν 150 δραμίων 28. Ὀκταπόδια μικρὰ κάτω τῶν 150 δραμίων δρ 20 Σαλάχια καὶ χέλια δρ. 16 Σαβρίδια καὶ γόπες κάτω τῶν 15 δραμίων 38. Σαβρίδια καὶ γόπες ἄνω τῶν 15 δραμίων 48.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Ἡ εὐκαιρία τὴν ὁποίαν ἐζήτουν οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισσαῖοι διὰ νὰ συλλάβουν τὸν Ἰησοῦν, παρουσιάσθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη. Ἀνέλαβε τὸ ἔργον τῆς Προδοσίας, μετὰ προηγουμένην συμφωνίαν μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Τριάκοντα ἀργύρια θὰ ἐλάμβανε, εὐθὺς εὐθὺς μόλις κατώρθωνε νὰ παραδώσῃ τὸν Ἰησοῦν.

Οἱ Μαθηταί, μὲ τὴν ἀνησυχίαν εἰς τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Διδασκάλου, θέλουν νὰ ἑτοιμάσουν τὸ Πάσχα.

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀναλαμβάνουν, κατ' ἐντολὴν τοῦ Διδασκάλου, τὴν προετοιμασίαν, εἰς ὑποδειχθεῖσαν ὑπ' Αὐτοῦ οἰκίαν καὶ ἐκεῖ συναθροίζονται ὅλοι. Ὁ Ἰησοῦς ἀποκαλύπτει εἰς τοὺς Μαθητάς Του τὴν ἐπιθυμίαν Του νὰ φάγῃ μαζί των τὸ τελευταῖον Πάσχα, πρὸ τοῦ Πάθους Του.

Ἡ στιγμὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Θείου Δράματος ἐπλησίαζεν. Ὁ Ἰησοῦς πρὶν ἢ ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς Μαθητὰς τὴν ἑτοιμαζομένην προδοσίαν τὴν ὁποίαν ἐγνώριζε, δίδει τὸ ὑπέροχον πρὸς αὐτοὺς μάθημα τῆς ταπεινοφροσύνης. Νίπτει τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐπεξηγεῖ τὴν πρᾶξιν Του.

Σεῖς μὲ φωνάζετε, εἶπε, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε, διότι εἶμαι. Ἂν λοιπὸν ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ Διδάσκαλος, σᾶς ἔνιψα τοὺς πόδας καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ νίπτετε ἀλλήλων τοὺς πόδας. Σᾶς ἔδωσα ὑπόδειγμα, ἵνα καθὼς Ἐγὼ ἐποίησα εἰς σᾶς καὶ σεῖς νὰ ποιῆτε ὁμοίως.

Καὶ εὐθὺς ἀμέσως, εἰς τὸ Δεῖπνον ἀποκαλύπτει τὴν ἑτοιμασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἰούδα προδοσίαν: «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει Με.»

Λύπη, ἀλλὰ καὶ κατάπληξις καταλαμβάνει τοὺς Μαθητάς. Ποῖον ἐννοοῦσε ὁ Διδάσκαλος; Τίς ἦτο ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τὸν ἐπρόδιδε;

Ὁ πλέον ἀγαπημένος τῶν Μαθητῶν, ὁ Ἰωάννης, ὅστις καὶ πλησιέστερον τοῦ Ἰησοῦ εὑρίσκετο ἀναλαμβάνει, κατὰ παράκλησιν τοῦ Πέτρου, διὰ νεύματος γενομένην, νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Διδάσκαλον. «Κύριε, τίς ἐστιν;»

Ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον Ἐγὼ θὰ δώσω ψωμίον, ἀφοῦ τὸ ἐβαπτίσω εἰς τὸν οἶνον, εἶπεν ὁ Διδάσκαλος καὶ τὸ προσέφερε εἰς τὸν Ἰούδαν λέγων: ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε το σύντομα.

Καὶ ἂν ὑπῆρχε καὶ μικρὸς δισταγμὸς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἰούδα, ἐξέλιπε μετὰ τὴν ἀποκάλυψίν του. Λαβὼν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Διδασκάλου τὸ τεμάχιον τοῦ ψωμίου, ἀνεχώρησεν ἀμέσως, μὲ ἀκλόνητον πλέον τὴν ἀπόφασιν νὰ παραδώσῃ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγνώριζε ποῦ ἀκριβῶς θὰ εὑρίσκετο μετὰ τὸ Δεῖπνον ὁ Διδάσκαλος, μετὰ τῶν ἄλλων μαθητῶν καὶ σπεύδει πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, σπεύδει νὰ τοὺς προσφέρῃ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ ἐζήτουν νὰ συλλάβουν τὸν Διδάσκαλον.

Τὸ δεῖπνον δὲν εἶχε ἀκόμα τελειώσει. Ὁ Ἰησοῦς, λαβὼν ἄρτον ἀφοῦ προσευχηθεὶς τὸν ηὐλόγησε, διεμοίρασεν εἰς τοὺς Μαθητάς, λέγων: «Λάβετε, φάγετε, τοῦτο ἐστὶ τὸ Σῶμα Μου.» ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ποτήριον μὲ τὸν οἶνον, εἰπών: «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμα Μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν Ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης συνεστήθη τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου, συμβολίζοντες τὴν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου θυσίαν καὶ τὴν δι' αὐτῆς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπαναλαμβάνονται ἔκτοτε εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ὁ Ἰησοῦς, μετὰ τὸ Δεῖπνον, παρέλαβε τοὺς Μαθητὰς καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἐκεῖ, ὅπου μετ' ὀλίγον θὰ κατέφθανεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὄχλου τοῦ φανατισθέντος ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς, ὁ προδότης μαθητής, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον τῆς προδοσίας τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἀντίτιμον, τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Κ..ς

ΔΚ ΒΡ